

Poštni Glasnik

Glasilo Obl. organizacije pošt., telegr. in telef. uslužbencev v Ljubljani.

Letnik VIII.

V Ljubljani, dne 21. januarja 1928.

3. številka.

Zakaj je potrebna enotna organizacija.

4. Iz ekonomskih in praktičnih razlogov.

V ekonomskem pogledu prihajajo v poštev: energija in kapaciteta delovnih in vodilnih moči, materialna sredstva in čas. Štedljivost v teh pogledih je zlasti v naši organizaciji nad vse potrebna, ker je znano, da nam primanjkuje delavoljnih, večših, sposobnih in požrtvovalnih delavcev in organizatorjev in ker morajo moči, ki so danes na razpolago organizaciji, potratiti velik del svojih energij in svojega časa samo za administrativne posle, ki jih zahteva današnje razkosano stanje naših organizacij, če hočejo uspevati. To je po našem mnenju nepotrebno, ker bi imela enotna in skupna organizacija za posledico tudi poenostavljenje notranje administracije. V zvezi s tem bi se zmanjšali tudi denarni izdatki. Neekonomičen je današnji sestav naše organizacije, ki zahteva v centrali, tu v Ljubljani, kar tri odbore, tri predsednike, tri tajnike, tri blagajnike, troje ostalih funkcionarjev, trojno administracijo, troje pisarn, troje inventarnih garnitur ter s tem trojne izdatke. Dvakrat neekonomično je to, ko nam primanjkuje sposobnih in požrtvovalnih ljudi za toliko različnih funkcij in ko tudi materialnih sredstev nimamo v izobilju. Neekonomično je, da se troje avtonomnih juridičnih oseb ukvarja z istimi stvarmi, da trije odbori tratijo umske in fizične sile in čas s sejami v treh inštancah za eno in isto stvar, da se vodi trojno knjigovodstvo, trojni zapisniki in arhivi. In naposled tak organizacijski sestav zbirokratizira tudi vso administracijo ter dela poslovanje organizacije okorno, nesmotreno, neekonomično in neekspeditivno.

Ta nepraktični organizacijski sistem ima za posledico tudi to, da ni mogoče pravilno razdeliti delokroga in kompetence vseh njenih inštancah. Dogaja se često, da se delovanje teh instanc med seboj križa in pobija, da v važnih vprašanjih ni pravega skupnega kontakta, ni skupne taktike, često niti skladnosti v naziranjih in principih, ker je današnji sestav organizacije v vsakem pogledu prerahel in ker delovanje njenih instanc zaradi neodrejenosti kompetence pogreša stvarne in formalne kontinuitete. Zlasti pogrešno in kvarno je, kar se neredkokrat dogaja, da katera izmed teh instanc započne kako važno in načelno akcijo, ne da bi vedela za to vrhovna instanca naše organizacije, OPO, kaj šele druge njene instance.

5. Zmešnjava ene organizacije in treh društev.

Današnji sestav naše organizacije je formalno pogrešen in nesmotren, hkrati pa nejasen in zapleten. Res je sicer, da je današnje stanje prehodnega značaja, da je ta oblika predzadnja etapa v razvoju naše organizacije. Res je tudi, da ta oblika ni bila v našem načrtu in da smo bili po sili razmer v to primorani. Vendar pa mora biti vsakomur jasno, da to stanje ne sme in ne more trajati naprej.

Po našem lanskem zamisleku naj bi bila obstojala skupna organizacija, današnja naša OPO, kot integralni del vsesplošne organizacije ptt. uslužbencev v naši državi, našega Saveza, obstoječega iz dveh sicer avtonomnih ali vendarle podrejenih sestav-

nih delov, iz uradniške in neuradniške sekcije. Toda namesto tega nam je bila vsiljena današnja oblika, po kateri imamo ptt. nameščenci v Sloveniji pravno-formalno tri avtonomne, popolnoma samostojne in medsebojno neodvisne organizacije. Eno za uradnike, to je »Društvo ptt. uradnikov«, drugo za zvaničnike in služitelje, to je »Osrednje društvo nižjih pb. uslužbencev« in tretjo skupno organizacijo za uradnike in neuradnike, t. j. »Oblastno organizacijo ptt. uslužbencev«. Vsaka izmed teh treh ima po svojih pravilih lastno avtonomijo in direktno članstvo. Sklep zadnjega občnega zbora OPO je sicer vezal svoje članstvo na pogoj, da mora biti vsak član OPO še poprej član enega izmed teh dveh društev, vendar pa nastopa ptt. osebje v Sloveniji v treh organizacijah, tako napram politični, kakor napram oblasti naše stroke, pa tudi napram drugim organizacijam. Ta čudni trojni nestvor (Sveta Trojica pa en sam Bog. — Opomba urednika) se zlasti neugodno občuti v občevanju z drugimi organizacijami, zlasti z Zvezo državnih nameščencev za Slovenijo. Vzbuja namreč dojem neorientiranosti in pa večkrat mnenje, da je ena izmed teh organizacij odveč. V praksi se navadno izkaže kot odveč baš — OPO.

Stvarno nas v notranjem poslovanju danes to pravno formalno stanje ne moti dosti, ker se vrši to poslovanje preko mrtvih pisanih določil v smislu našega zamisleka, ali točneje rečeno, v duhu tradicij iz dobe nekdanje »Zveze poštne organizacije za Slovenijo«. To znači, da z reorganizacijo nekdanje Zveze stvarno nismo napravili nikakega pravega koraka naprej, ker je današnja OPO dejansko nekdanja več ali manj razrahljana Zveza z novim imenom in samo z dvema včlanjenima društvoma. Mala razlika je samo v tem, da so bila poprej v Zvezi društva njeni direktni člani in da je bilo članstvo teh društev posredno včlanjeno v Zvezo, med tem ko so sedaj člani obeh društev obenem tudi direktni člani OPO, a društvi kot taki pa po svojih pravilih in po pravilih OPO nimata nikake ingerence na Oblastno organizacijo. To pa za utrditev OPO ne znači nikakega dejanskega izboljšanja in ni podana s tem nje-nemu obstoju nikaka garancija, ker lahko izstopi iz OPO članstvo enega ali drugega ali pa obeh društev kadar hoče. Po današnjih razmerah in glede na precejšnjo imovino eno ali drugo društvo svoje člane k izstopu lahko naravnost prisili z enostavnim sklepom svojega občnega zbora ali celo odbora.

Iz tega sledi, da nas ravno to neizvestno stanje naravnost sili, da završimo poslednjo etapo naše reorganizacije. Likvidacija našega društva in spojitev z enotno organizacijo je potemtakem samo logična posledica našega sklepa in dela na reorganizaciji, je samo poslednji korak k cilju, ki smo si ga postavili. V našem lastnem interesu je, da reorganizacijo čim prej izvršimo, ker bi bilo v našo škodo, ako bi obstali na sredi pota. Ne preostaja torej drugega, nego da napravimo še en korak naprej, ali pa da se v nasprotnem slučaju povrnemo nazaj k nekdanjemu stanju. To pa nam zabranjuje

naš prestiž. Ta povratek bi bil tudi moralna obsodba nas samih, naše ideologije, smernic in vsega dela, ki smo ga izvršili v zadnjih letih.

Likvidacija je končno potrebna tudi zato, ker moramo tudi slovenski ptt. nameščenci obrazovati svojo organizacijo po načinu organizacij naše stroke v drugih pokrajinah naše države. Vsedržavna organizacija ptt. nameščencev mora imeti enotni sistem in enotno obliko. Na tej enotni organizaciji ptt. osebja naše države smo dolžni delati in oblikovati v prvi vrsti ravno Slovenci, ki imamo največ čuta do urejenosti in sistematičnosti in ker smo smislu za organizacijo v naši državi v splošnem največ doprinesli. Kajti mi vsi čutimo jako dobro, da trpi naš stan, naša borba in naša organizacija največ ravno zaradi tega, ker prilike in sistem v naši organizaciji še nista izkristalizirana, ker naš Savez v Beogradu še ni glava in srce enotno izoblikovanega telesa. Zato bi bilo tudi žalostno in čudno, da bi ravno v Sloveniji imeli napačen formalni sistem organizacije. (Dalje prih.)

Iz vrst nižjih poštne uslužbencev.

SLUŽBENA OBLEKA NIŽJIH POŠTNIH USLUŽBENCEV.

Za Miklavža 1927 smo nižji poštne uslužbenci srečno prejeli zimsko službeno obleko, katero bi bili morali dobiti že pred 13. meseci. Pa kaj hočemo, še dobro, da smo jo sedaj dobili, ker če se bodo sedanje razmere še nadaljevale, je sploh ne bomo dobili.

Pa po meri je izdelana, pa še po kakšni! Izdelava pa taka! Želeti bi bilo, da se razstavi naša službena obleka kot vzorčni predmet na velesejmih, da bi tudi občinstvo, posebno še inozemci videli, kako se v SHS izdeluje službena obleka za poštne uslužbence.

Človek, ki je le enkrat videl kakšno pravilno izdelano uniformo, se mora čuditi, da se tako skrupucalo sploh more skupaj spraviti. Le škoda je za sukno, ki je razmeroma še dosti dobre kakovosti, da se da takemu mazaču v roke. Poštna uprava se mora že zelo zelo potruditi, da iztakne takega »fušarja«. Kakor da bi v Sloveniji ne bilo krojaških mojstrov, seveda takih, kakršnih naša poštna uprava išče, ne. Zakaj bi se ne oddala izdelava službene obleke za poštne osebe našim solidnim krojaškim mojstrom? Ti bi seveda kaj takega nikakor ne dali iz rok, zato pa zahtevajo tudi primerno plačilo za svoje delo. Tega pa naš proračun ne prenese, pač pa prenese razne druge postavke, kakor razknjiženje zneska 384.322 Din, ki je bil poverjen iz centralne carinske blagajne v Vršču, dalje 310.577 Din, ki manjka v carinski blagajni v Bakru, in 400.000 Din, ki manjkajo v blagajni centralne carinske blagajne v Splitu.

Vlada naj prime lopove in škodljivce državne uprave in jih naj kaznuje ter prisili, da povrnejo ukradeno oziroma poverjeno vso to, da bo imela država dovolj budžetne možnosti, da bo lahko plačala dobro izdelavo službene obleke za poštne osebe. Pred leti je bil za službeno obleko v p. t. ljubljanski direkciji določen kredit v znesku 1.200.000 Din. Ta se je zadnja leta znižal za eno tretjino, v

prihodnjem proračunu pa se zniža še ta ostanek za polovico, tako da bo sedaj še samo 400.000 Din kredita. Še en »rukar«, pa pojde ves kredit za poštarke uniforme k vragu. Takrat bodo prevažali in prenašali milionske vrednosti poštnih pošilk-rzcapanci.

POZIV NA POŠTNE ORGANIZACIJE.

V prihodnjih dneh in tednih se vrše razni občni zbori, na katerih se bodo obravnavali splošni naši interesi. Treba je tudi pripraviti primerne kandidatne liste za razne odbore in načelstva. Te kandidatne liste naj se sestavijo po predlogih, željah in zahtevah vsega članstva.

V smislu pravil strokovnih društev in drugih ustanov ima vsak član pravico voliti in voljen biti, če niso volitve pridržane delegatom. Zato nikakor ni na mestu, da se zbirajo k takim posvetovanjem le nekateri društveni člani, ki enostavno določajo, kdo sme ali ne sme biti v tem ali onem odboru oziroma načelstvu. Skrb članstva naj bo v prvi vrsti zainteresirana na tem, kakšno naj bo vodstvo njegove strokovne organizacije ali kake druge ustanove.

Ker ni umestno, da bi se čule pozneje glede izvoljenih članov odbora ali načelstva kake pritožbe, naj skličejo prizadete organizacije društvene sestanke, na katerih naj dobro premislijo, koga in katere tovariše bodo kandidirali na različna mesta. Od njih je odvisno, kakšno bo njihovo prihodnje zastopstvo. Zlasti opozarjamo mlajše tovariše, da prično bolj intenzivno sodelovati tako v odborih kakor izven odborov. Glede premajhnega zanimanja posebno od strani mlajših tovarišev se čujejo od več strani upravične pritožbe, da se za društveni delovanje vse premalo zanimajo.

Temu je mogoče odpomoči samo na ta način, da postanejo mlajši tovariši v organizaciji bolj delavni in da izbere iz svojih vrst najboljše, najzvednejše in najdelavnejše ter jih kandidirajo v odbore oziroma načelstva.

NAROCITEV „POSTNEGA GLASNIKA“.

V »Poštnem Glasniku« št. 2 od 11. januarja 1928 se očita nižjim poštnim uslužbencem iz Ljubljane in Maribora, da skoro v celoti vračajo na ogled poslani »Poštni Glasnik«, in še to večkrat z raznimi nepotrebnimi opazkami. Gotovo je ta očitek upravičen in umesten, ali v interesu tovarišev pošte Ljubljana 2 se mora vsekakor ugotoviti, da navedena notica nikakor ne zadene nižjih uslužbencev pošte Ljubljana 2. Poudarjamo, da so tovariši, ki do sedaj še niso bili naročniki »Poštnega Glasnika«, njim poslano številko z veseljem sprejeli in je večina njih list tudi že naročila. Oni pa, ki tega iz enega ali drugega vzroka še niso storili, bodo po zagotovilu to v najkrajšem času storili. Tako bo na tej pošti le majhen odstotek onih nižjih uslužbencev, ki ne bodo naročniki našega izbornega in za vsakega uslužbenca prepotrebne stanovskega glasila. Tako naj posnemajo to vzorno uslužbenstvo tudi druge pošte — in naše glasilo bo postalo kmalu še bolj popolno.

Pripomba urednika: To so besede našega odličnega predelavca in prvobornika. Iz njih se razvidi, kaj zmore en sam človek, ki je na mestu. Nižji uslužbenci v Ljubljanski pismonosni dvorani pa kar tekmujejo, kdo bo list prej vrnil. Ali ni med njimi človeka, ki bi jim bil to, kar je pisec tega članka svojim tovarišem na kolodvorski pošti?

KAKO SE DOSTAVLJAJO PISMA NA DUNAJU.

Hišne pisemske skrinjice so najvažnejša poštna novost. Kakor vse kaže, se bodo te skrinjice prav dobro obnesle. Pismonošam ni treba več v vsaki hiši stikati po vseh nadstropjih, dostava je neodvisna od

pisarniških in uradniških ur, naslovniki dobe svojo korespondenco že ob 7. uri. Da je pismonoša dostavil vsa pisma v svojem rajonu, je potreboval več kot dve uri. a po uvedbi poštnih skrinjic se zamudi z dostavo 20 minut. S tem se bo prihranilo toliko časa, da se bo korespondenca dostavljala petkrat ali šestkrat, medtem ko se je doslej dostavljala dvakrat ali trikrat na dan. Pisemske skrinjice napravijo hišni posestniki, torej ne stanejo ne poštno upravo, ne najemnike niti pare.

BREZUPNE RAZMERE PRI AMB. POSTAH.

Že nešteto krat smo se v časopisih in na drugih merodajnih mestih pritoževali in kritizirali prostore, v katerih so nastanjene nekatere pošte. Ravno take, če ne še slabše razmere pa so v vozovih amb. pošte. Človek ne ve, ali bi se jezil ali jokal. Vozovi so le površno ali pa nič očiščeni, v kotih polno prahu, od časa do časa tudi ona neprijetna golazen. Največkrat brez potrebne razsvetljave; če kdaj električna ali plinova luč dlje časa funkcijonira, je to le čudež. Največkrat mora amb. osobje svojo težko in odgovorno službo opravljati le pri nedostatnih in za tako odgovorno delo popolnoma neodgovarjajčih smrdljivih petrolejskih svetilkah, pa še teh ni zadosti. Če pri takih razmerah napravi uslužbenec malo napako, da zavre kakšno dopisnico, je pa že tu naznanilo in mora pisati izjavo.

Poleg teh dobrin nam je pa poštna uprava za letošnjo zimo preskrbela škandalozen premog. Bog zna, kje ga je našla, baje tam nekje v Bosni, kakor da bi ga bližje ne mogli dobiti. Ta premog, ki ga dobe amb. pošte, sploh ne gori, če pa že malo brli, je pa brez vsake vročine, tako da amb. osobje zmrzuje in si nakopava bolezen, zlasti kadar tudi parna kurjava ne greje.

Tudi pri vrečah, najsi bo pri pisemskih ali amer. denarnih vrečah, je veliko nedostatkov. Vreče so zelo v slabem in zanemarnem stanju, največ je takih, da se človeku gnusi take vreče v roke prijemati. Pri tej priliki bi le omenil, kako tuje države vzdržujejo svoje vreče, posebno one, ki so v prometu z inozemstvom.

Čas bi že bil, da se tudi pri naši poštni upravi nekaj ukrene in taki nedostatki čim prej odpravijo. Gospodje, ki pregledavajo amb. pošte, so o navednih nedostatkih dobro poučeni, imajo tudi vedno polno lepih besed in obljub, ali uspeha ni od nikoder.

Strokovni del.

V. W.

POTREBNE IZPREMEMBE IN UVEDBE V POSTNEM OBRATU.

(Konec.)

Ko prinese pismonoša strankam denar z nakaznicami na dom, ne gre tem v glavo, zakaj morajo pri čekovnih nakaznicah plačati izplačnino, pri poštnih pa ne. Če se pojasni, da plača pri poštnih nakaznicah to pristojbino odpošiljatelj, se dobi odgovor: »Ja, zakaj pa pri čekovnih ne?« In res je ta dvojni sistem v bistvu iste stvari nespameten. Tudi tu je potrebno, da se najde za obe vrsti nakaznic isti način računavanja izplačnine. Ali naj poštna hranilnica zaračunava izplačnino v breme računoinmetnika in v korist poštni upravi — temu se bo pa najbrž upirala — ali naj se uvede plačevanje izplačnine tudi pri poštnih nakaznicah po prejemniku ob priliki izplačevanja denarja na domu. V tem slučaju odpade tudi evidenca pošt, ki izplačujejo nakaznice na domu.

Nekdaj smo imeli takozvane »zalepke« (Kartenbriefe), ki so bile v prometu dokaj praktične za krajša zaprta sporočila. Zakaj

PETETEFILM.

Gospod urednik, pomagajte mi iz zadreg! Naše kolegice morajo nositi črne halje. Zgoraj do vratu, spodaj najmanj 20 cm pod kolena. Po okrožnici XXVIII/205—1927 moramo predstojniki predlagati dvakrat na leto pregled o službeni obleki na direkcijo. Meni prideljena moč je mlada punčka, ki raste kakor konoplja. Zdaj zdaj se bo tistih 20 cm pod kolena skrčilo. Do »pregleda« je še 5 mesecev, do takrat bodo že kolena kukala izpod halje, če bo tako hitro rastla. Kaj storiti? Ali ne bi bil pregled umesten vsak mesec? Ali moram »lično« ugotoviti razdaljo med kolena in haljo? — (O, blagor Vam! To je ves moj odgovor. — Urednik.)

jih sedaj nimamo več? Tehnične zapreke zaradi izdelovanja teh enostavnih zalepk ne morejo biti. V prometu se pogrešajo tako, kakor dopisnice z odgovorom za tu in inozemstvo. Zakaj tudi teh nimamo? Menda tudi na to vprašanje ni pravega odgovora. Čestokrat jih stranke zahtevajo, pa moramo zahtevo odkloniti na veliko začudenje strank, ki mislijo, da se pošta ne pobriga, da bi jih imela v zalogi, in ne more verjeti, da jih sploh ni.

Potnina za Xpp brzojavko po 10 Din za 1 km se zdi marsikom previsoka, posebno tistemu, ki jo mora plačati. In prav ima, kajti ni v primeru z delom, ki se za to plačilo stori. Naj zasluži vsak, kolikor more, vendar pa mora biti delo in plačilo v ravnotežju. Dostava brzojavk se mora smatrati za opravilo, ki ne zahteva nobene kvalifikacije in ki ga lahko opravlja vsak normalen človek. Če nese tak človek brzojavko 5 kilometrov daleč, se vrne v dveh urah na pošto in dobi za to dveurno delo 50 Din. Seveda se smeje lahkemu zaslužku. Drugič mora pa drugje trdo delati za 20 Din od zore do mraka, misli nazaj na lahko zasluženih 50 Din, postane nezadovoljen in delomržen. To ni trditev tja v endan, temveč napisana po opazovanju in resničnih dogodkih.

Sel, ki nosi vsak dan pošto k pomožni pošti in napravi preko 350 km v mesecu, dobi mesečno 200 Din, če pa nosi brzojavke v isto vas, dobi 80 Din za 17 km tja in nazaj. Enkrat dobi za 1 km 50 par, drugič 5 Din! Kje je tu kaka logika in pravica? Seveda razumeli bomo, če izvemo, da plača za sla enkrat erar, drugič pa stranka. Treba pa je tudi tu priti s to pristojbino na opravljeno višino, Res je sicer, da mora biti brzojavna potnina nekoliko višja, da se lahko dobi sla, ampak biti mora primerna in vsaj v nekem pravičnem razmerju s potnino za poštnega sla. Naj bi se temu zvišala potnina na 2 Din, brzojavnemu pa znižala na 3 Din, pa bi bila oba zadovoljna. Razbremenilo bi se tudi pošiljatelja brzojavke za širše dostavno področje. Saj so te brzojavke po navadi žalostne znanilke bolezni, smrti, nesreče itd., torej ravno takrat, ko itak frče dinarčki iz žepa kakor vrabci iz pšenice. Tudi tu naj ne bo socialni čut postranska stvar.

Določba, da mora plačati potnino pošiljatelj in da se ne more izterjati od prejemnika ob priliki dostave brzojavke, je povzročila že mnogo neprilik. Umestno bi bilo, da se to predružači. Možnost neizterljivosti potnine za slučaj nedostavljivosti brzojavke je res velika, to pa v glavnem ravno zaradi previsoke potnine. Z znižanjem potnine, od katere poštni erar itak nič nima, bi se dala uvesti zopetna dostava brzojavk v zunanji okoliš proti plačilu potnine po prejemniku.

To bi bilo le nekaj nedostatkov v poštnem obratu, ki se tičejo v glavnem strank

se reducirali uslužbenci s polno službeno dobo (upokojili) in nepotrebni uslužbenci.

Pogodbeni poštar, ki rabi namestnika, naj se obrne na naslov: Josip Vogrinc, izprašeni poštni vezbenik pri pošti Zetale.

V Jugoslaviji umre vsako leto 240.000 ljudi. Od tega 50—60.000 na jetiki. Še več ko od jetike umira naš narod od posledic alkoholizma.

Anketa o novem pravilniku za pogodbene pošte. Ob povratku iz Beograda (glej »Iz naših sej«) se ustavijo vredstavniki ljubljanske, zagrebške, splitske in novosadske organizacije v Zagrebu, kjer se bo vršila anketa o novem pravilniku za pogodbene pošte. Pretresala se bosta načrta zagrebške in naše organizacije. Tej anketi bodo prisostvovali tudi zastopniki pogodbenih poštarjev. Za naše poštarje je pozvan na anketo tov. Josip Rep, pog. poštar v Leskovcu pri Krškem.

Članke in objave o občnih zborih pošiljajte pravočasno uredništvu »Poštnega glasnika«. Včasih pošlje kdo 2 ali 3 dni pred izidom lista kako nujno notico, navadno objavo za občni zbor, s prošnjo, da pride v isto številko. Takrat je pa list že stiskan in članek seveda izostane. Na ta način ni bil objavljen v zadnji številki razglas o občnem zboru krajevne skupine v Ptujju, ki se je vršil 15. januarja, objavljen bi torej moral biti najkasneje 11., notico pa smo prejeli šele 8. januarja. Tako ta občni zbor ni bil razglašen. Isto bi se bilo kmalu zgodilo z razglasom krajevne skupine nižjih uslužbencev v Celju. Kdor torej reflektira na objavo v določeni številki »Poštnega glasnika«, naj pošlje rokopis po možnosti že 10 dni prej, najmanj 7 dni pred izidom številke pa mora imeti urednik članek že v rokah.

Preuredba selskih pošt na Nemškem. Nemško poštno ministrstvo namerava selske pošte popolnoma reformirati. Uvesti hoče kar največ poštinih voženj z avtomobili. Dostavljalo se bo z avtobusi, ki bodo obenem prevažali ljudi. V ta namen se prideli mnogo krajev veliki dostavni pošti. V vaseh in seliščih, ki bodo spadale centralni dostavni pošti, ne bodo več uradovali državni nastavljeni, ampak zasebniki. Pošte III. razreda se

bodo opustile in namesto njih otvorili zasebni poštni uradi. — Z uvedbo avtomobilne poštne zveze bodo kraji dosti pridobili. Povzdignil se bo tujski promet kakor tudi trgovina in industrija. V Jugoslaviji so poštne zveze zelo pomanjkljive, saj še danes opravljajo poštne zveze sli namesto nekdanjih poštinih voz. Želeti je, da bi poštna uprava čim preje odpravila te nedostatke. Ljudje zabavljajo in godrnjajo, da morajo sami nositi pakete do bližnje pošte, ki ima vozno poštno zvezo ali na kolodvor, ker poštni sel ni konj.

Vsaj nekaj obzirnosti. Kakor poročajo češki listi, namerava vlada odpustiti z odpravnino iz državne službe omožene uradnice. Redukcija ima zadeti samo tiste omožene uradnice, katerih plača ni nujno potrebna za prehrano. — Žal, da je v naši državi odpravnina čisto neznan pojem. Smo pač daleč za Čehi.

Kako skrbi češko-slovaška vlada za državne uslužbence. Kakor v naši državi, tako je tudi na Češkem zavlada po vojski stanovanjska mizerija. Razni križi in težave stanovanjske bede grene življenje nam kakor Čehom. Vendar pa je med našo kraljevino in Češko-slovaško republiko v tem pogledu velika razlika. Češko-slovaška vlada je zgradila doslej državnim uslužbencem 413 domov in 9 stanovanjskih hiš, kar je stalo državo 291 milijonov Kč. Zidajo pa se še tri stanovanjske hiše, ki bodo stale 12 milijonov Kč. Vrhutega je dovolila vlada še 29 in pol milij. Kč. za stanovanjske hiše državnim uslužbencem v krajih, kjer je pomanjkanje stanovanj posebno občutno. Tudi je že pripravljena kredit za nadaljnjih 398 domov državnim uslužbencem. Tako v ČSR. In v naši kraljevini? Vlada nam utrguje plače in s strahom se vprašujemo: Kaj bo z nami, ko se definitivno ukine stanovanjski zakon? Metali nas bodo na cesto, da bo groza. Znatno in občutno se nam bodo podražila stanovanja, a tedaj bo naše vlade sveta dolžnost, da nam prispeva v poravnavo najemnine. Ze danes nimamo v občinstvu kaj ugleda, če bomo pa stanovali po lopah in šupah, ga pa ne bomo imeli prav nič. Z našim ugledom bo padel na ničlo tudi ugled države.

Osebnosti vesti.

Postavljeni: Marija Šiško v Novem mestu in Ervin Kolbezen na Mariboru I, oba za dnevničarja.

Napredovali: šef odseka I/5 Matevž Kolarič za inženerja I/4, sekretar I/6 dr. Bogdan Kurbus za šefa občega oddelka I/5, sekretar II/2 Pavel Glaser za računsko blagajniškega činovnika II/2 in pb. ur. II/2 Karel Čeh za sekretarja II/2, vsi na ravnateljstvu.

Premeščeni: šef odseka I/5 dr. Joško Lebar in sekretar I/6 Janko Tavzes z ravnateljstva v Sarajevo; inšpektor I/5 Vladimir Kos z ravnateljstva v Zagreb; inšp. I/5 Mijo Sedlar iz Zagreba na ravnateljstvo; pb. ur. II/2 Ivan Rabič iz Škofje Loke na Ljubljano 3 za voditelja urada in Ivo Šajina z Ljubljane 2 na Maribor I; pb. ur. II/3 Albina Rihteršič iz Celja v Loče pri Poljčanah; pb. ur. II/4 Frida Huttman iz Ruš na Ljubljano 5, Antonija Črnjač iz Podčetrčka na Ljubljano 2, Helena Dekleva iz Mežice na Maribor I, Albina Thaler iz Slovenske Bistrice na Ljubljano 1 in Matilda Kogej iz Celja na Maribor 2; telef. III/3 Josipina Bežal iz Gornjega Logatca na Vrhniko in Milena Perše iz Apač na Maribor I ter prip. III/4 Anka Hudales z Vrhnike na Ljubljano 1.

Upokojeni: zvan. I. skup. Mihael Lahovič in Franc Bezovnik na Mariboru I ter Anton Mehle na Ljubljani I.

Prestanek službe: pb. ur. II/5 Hermine Fettich-Frankheim na Ljubljani I je radi bolezni prestala drž. službo.

Sprememba imena: telef. III/3 Eleonora Ribarič na Mariboru 2 je s prestopom v pravoslavje spremenila svoje ime na Stojanka.

.....
Poštni uslužbenci kupujte pri trgovcih, ki inserirajo v Poštnem glasniku.
 .....

Manufakturna veletrgovina

FELIKS URBANČ, LJUBLJANA
Sv. Petra cesta šte. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah.

Pri nakupu manufakturnega blaga, kakor tudi moških in otroških oblek vseh vrst, se priporoča trdka

FR. SLOVNIK
Ljubljana, Stari trg 2.

Obleke po meri se ceno, točno in najsolidneje izdelujejo.

SCHNEIDER & VEROUŠEK

trgovina z železino na drobno in debelo. Največja zaloga strojev in orodja za poljedelstvo in industrijo, kakor tudi bogata izbira vsakovrstne kuhinjske posode in vsega v železninarsko stroko spadajočega blaga.

Ljubljana, Dunajska cesta šte. 16.

Otvoritev!

Otvoril sem v znani

gostilni „Pri Lozarju“
(Sv. Jakoba trg)

dalmatinski vinotoč in gostilno.

Točim prvovrstna dalmatinska in štajerska vina. Primorska kuhinja. Ob petkih tržaški bakalá (polenovka), vsako sredo in soboto morske ribe. Vsako nedeljo od 4. dalje v salonu koncert. Turška kava in čaj. Postrežba točna, cene zmerne.

Priporoča se

M. Šilović, lastnik.

Velika zaloga tapetniških izdelkov, žime, afrika — solidno - najceneje nudi

Rudolf Sever

Ljubljana, Marini trg 2.
Drž. uslužbencem tudi na obroke.

CEVLJE, NOGAVICE, MOŠKE KLOBUKE, KRAVATE, ROKAVICE, DOMAČE ČEVLJE
KUPITE NAJBOLJE PRI

ANICI TRAU
MARIBOR, GRAJSKI TRG ŠTEV. 1.

Dobro in poceni kupite samo:

nogavice, rokavice, palice, dežnike, modno blago, galanterijo, potrebščine za šivilje, čevljarje, krojače, sedlarje in tapetnike, razna mila, kravate pri

JOSIP PETELINC, Ljubljana
ob vodi, blizu Prešernovega spomenika

Dobro in poceni kupite vse manufakturno blago pri

J. TRPIN, Maribor
Glavni trg šte. 17.

Ustanovljeno 1852

Ustanovljeno 1888

TEODOR KORN, Ljubljana
Poljanska cesta 8.
(preje Henrik Korn)

krovec, stavbni, galanterijski in okrasni klepar. — Instalacija vodovodov.

Naprava strelovodov. Kopalniške in klosetne naprave, zdelovanje posod iz pločevine za frnež, barvo, lak in med vsake velikosti kakor tudi posod (škatal) za konzerve.

FRAN ŠKAFAR, Ljubljana
Rimska cesta 16.

Telefon št. 2823.

Pošt. hran. rač. 13747.

Stavbeno in pohištveno mizarstvo.

Zaloga modernega pohištva in ameriške pisarniške rouleaux-oprave.

FIRNEŽ, BARVE, LAK, EMAJL

in vse v stroko spadajoče blago,

DOBRO IN CENO KUPI DOBRO IN CENO pri

Medić Zankl d. z. tovarna olja, laka in barv o. z. Ljubljana-Medvode

Lastnik: Franjo Medić.

Izhaja 1., 11. in 21. v mesecu. Naročnina na leto 24 Din, ozir. 12 Din za pol leta. Oglasi po dogovoru. Čekovni račun št. 11.834.

Rokopise je pošiljati uredništvu »Poštnega glasnika« v Ljubljani, Pred Prulami 1. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravo lista Sv. Jakoba trg 3. Za »Obl. organizacijo ptt. uslužbencev v Ljubljani« izdaja in urejuje Joško Jakše v Ljubljani. — Za »Narodno tiskarno« Fran Jezeršek v Ljubljani.